

polštině a češtině), Lilia Nazarenko (*Украинский суржик – соціолект, просторечие, пиджун. К вопросу о языковой ситуации на Украине*), Zbigniew Trzaskowski (*Rozrywki umysłowe a lingwistyka kognitywna*), Agnieszka Dolecka (*Sztuka typografii a symbolika przekazu językowego*).

Pro kulturologickou sekci připravili své referáty Marie Sobotková (*Z polského a slovenského listáře Josefa Dobrovského*), Daniel Bina (*K ludologii, hypertextům a zdrojům nejobecnější kulturní komparatistiky*), Marta Pató (*Mimeze jako jeden z principů utváření středoevropské kultury*), Markéta Kropáčková (*Rusko-české uměnovědné paralely. Poznámky k historii, kultuře a literatuře vybraných slovanských národů*), Eva Ryšavá a Helga Turková (*Dobrovský, Měšice a Matice česká*), Miluša Bubeníková (*Historik Jan Slavík a problémy slavistických bádání*), Zdeňka Matyušová (*Духовные медитации о жизни и человеке («Затѣси» Виктора Астафьева)*), Natalia Čuveleva (*Некоторые особенности восприятия текстов К. Чапека в существующих русских переводах*) a Michał Hanczakowski (*Polské osvícenství a české národní obrození – prolegomena*).

Celkové ladění kongresu bylo silně problémové a inovativní tematicky i metodologicky, často s důrazem na nové přístupy, zajímavé souvislosti heuristické a kontextové a novější problémové okruhy včetně genderových studií, nových technologií, ale i nového materiálu. Kongresy českých slavistů se těší se značné pozornosti i v zahraničí. I tento ukázal na rostoucí autoritu České asociace slavistů jako nezávislého vědeckého profesního sdružení, které přitahuje zájem různých generací slavistů a pokouší se odpovědět na podstatné otázky rozvoje oboru.

Ivo Pospíšil

Mezinárodní porada slavistů v Brně

Ve dnech 26.–27. října 2011 se v rámci mezinárodní spolupráce konala Brně První mezinárodní porada slavistů na téma **Mezinárodní slavistika – problémy společenské pozice, organizace a metodologie**, která má založit tradici takových setkávání v různém složení i v budoucnu. Jednání, které zahájil proděkan pro vědu Filozofické fakulty Masarykovy univerzity prof. Jan Zouhar a druhý den proděkan pro studium dr. Jan Pavlík, měl za cíl projednat situaci slavistiky v současném světě, její společenskou pozici a organizaci, metodologii a nové formy meziuniverzitní spolupráce. Jednání zahájil svým vystoupením prof. Lucjan Suchanek (Krakov), jenž v rámci svého tématu *Россиєведение и эмигрантология - новые сферы славистских исследований* analyzoval vznik a rozvoj svého vlastního projektu emigrantologie z konce 90. let 20. století vyhlášený na krakovském kongresu slavistů v roce 1998. Slavisté z Katowic a Bialsko-Bialé prof. Emil Tokarz a prof. Bożena Tokarz ve společném referátu *Polska slawistyka i jej problemy we współczesnym świecie* demonstrovali možnosti multilaterální spolupráce na vytváření společných studijních programů a výstupů v podobě diplomů, ředitel Institutu slavistiky z Poznaňské univerzity prof. Bogdan Zieliński promluvil o úkolech a potížích současné slavistiky a zdůraznil nezbytnost nových metodologických přístupů, jež jsou v některých slavistických komunitách – na rozdíl od řady oficiálních konferencí a setkání – již běžné. Prof. Mária Bátorová. (Bratislava, SAV a UK) v referátu o motivu vody v díle Dominika Tatarky ukázala několik takových přístupů, které současně poetologie, prof. Hanna Kowalska-Stus (Krakov) v referátu na téma *Программы обучения в области культуроведения в польских вузах*

с учетом славянских культур analyzovala prístup krakovské areálove slavistiky k integrácii slavistiky jako komplexní disciplíny, prof. Ivo Pospíšil v pojednání „Nový svět“ a pozice slavistiky a literárněvědné slavistiky/lekce z dějin české slavistiky: problémy zralé k řešení na příkladu vývoje slavistiky na poli literární vědy s pozadím v novějších dějinách českém slavistiky prezentoval nezbytný posunu pozice slavistiky nejen širší aplikací nových přístupů, ale také změnami v mezinárodním organizování slavistů, doc. Libor Pavera (Bielsko-Biala) poukázal na nutnost i úskalí procesu „odcházení od filologie“ v komplexu slavistických bádání a prof. Miloš Zelenka (České Budějovice) v historicky koncipovaném referátu se současnými přesahy *Tradice literárněvědných organizací v českém prostoru* na příkladech metodologického vývoje a metodologické tolerance či intolerance upozornil na inspirativní momenty dalšího vývoje. Účastníci byli seznámeni s rozsáhlým materiálem-referátem *Кризис славистики и возможные пути его преодоления посредством международных научных проектов (памятная записка)* prof. Petara Bunjaka (Bělehrad), který v něm využil svých rozhovorů s předsedou Asociace srbských slavistů a jedním z iniciátorů brněnského setkání a propagátora nového mezinárodního organizování slavistů prof. Bogoljuba Stankoviče (Bělehrad), jenž se opřel o svou mnohaletou zkušenost z organizování rusistických setkání o ruštině v jinოსловanském prostředí.

Na závěr porady její účastníci vypracovali materiál, který na základě dosavadních zkušeností mezinárodní slavistiky a průběhu porady doporučuje zahájit práce na založení alternativní a komplementární, nezávislé profesní mezinárodní slavistické organizace s konkrétním vědeckým programem a sítí projektů a spolupracovníků s názvem Mezinárodní asociace slavistů. Účastníci vytvořili mezinárodní přípravný výbor a pověřili přítomné české slavisty prací na tomto projektu mezinárodní metodologické a projektové spolupráce.

Ivo Pospíšil

Literárna veda tvorby pre mladého čitateľa má sviatok Zuzana Stanislavová a Ondrej Sliacky

Od deväťdesiatych rokov sa zintenzívnila spolupráca Zuzany Stanislavovej (30. 5. 1951) a Ondreja Sliackeho (30. 7. 1941) tak výrazne, že zásadným spôsobom sprevádza literárny život, literárnu vedu a autorskú tvorbu pre detských a mladých čitateľov aj divákov na Slovensku a v Čechách. Pracovné, záujmové aj kultúrne stretnutia tvorivých jednotlivcov z umeleckého a akademického prostredia spravidla potrebujú vzájomný dotykový bod alebo príležitosť a pri týchto jubillantoch sa tak stalo, ba je posilnené súzvučným osobným prístupom k odkazu, tradícii, kontextu a hodnote v rozvojom umení pre mladých ľudí.

Zuzanu Stanislavovú a Ondreja Sliackeho spája vysokoškolské učiteľstvo, tvorba pre deti a mládež, literárna veda, ktorá sa tomuto umeniu venuje, žánre kultúrnej publicistiky, autorstvo syntetických prác o tvorbe pre mladých čitateľov, ale aj rad spoločenských aktivít, ktoré približujú deťom počítačovej doby človečinu obsiahnutú v krásnom slove a ním tvorenej literárnej alebo mediálnej skutočnosti.

Napokon Ondrej Sliacky si do svojej členitej bibliografie vnáša aj správy o pôvodnej prozaickej tvorbe, rozhlasovej a televíznej autorskej tvorby, tie sa inšpirujú biblickými,